

SCHIMONAHUL IRINARH SISMAN

ISTORIA SFÎNTULUI MUNTE ATHOS

2

2

OPERA OMNIA
PATRIMONIUM

TIPO MOLDOVA

SCHIMONAHUL IRINARH SISMAN

ISTORIA SFÎNTULUI MUNTE ATHOS

COLECȚIA patrimoniu

© www.roanticar.ro

SCHIMONAHUL IRINARH SISMAN

ISTORIA SFÎNTULUI MUNTE ATHOS

TOM II

COLECȚIA patrimoniu

www.roanticar.ro

TIPO MOLDOVA

SCHIMONAHUL IRINARH SISMAN - Schitul Prodromul-Muntele Athos

(1845-1920)

Acest schimonah iubitor de osteneala s-a nascut in comuna Milesti, judetul Dolj, in anul 1845. Ajungand in varsta si reusind sa invete multa carte, caci stia patru limbi straine, la urma s-a ranit cu inima spre dragostea lui Hristos.

Deci, renuntand la toate si ascultand glasul Evangheliei, in anul 1884 s-a dus in Muntele Athos si s-a facut schimonah in Schitul Romanesc Prodromul. Si era foarte osarduitor la nevointa calugareasca, tacut, smerit si rabdator. Avand ca dascal pe Cuviosul Nectarie Protosaltul, de la dansul a invatat lucrarea cea de taina a rugaciunii lui Iisus, care este sfarsitul a toata filosofia. Ziua lucra cu mainile la gradina si cu mintea se ruga, iar noaptea mergea la biserica, citea sfintele carti si se linistea in chilie, asteptand cu bucurie venirea Domnului.

In anul 1898, Cuviosul schimonah Irinarh a fost indemnat de Duhul Sfiant sa scrie pe larg istoria monahismului din Muntele Athos, dupa multe izvoare ce se afla in bibliotecile atonite. Deci, luand binecuvantare de la icoana facatoare de minuni a Maicii Domnului numita Prodromita si de la Cuviosul Ghedeon Georgescu, egumenul schitului, indata a inceput lucrul.

Opera sa se numeste Istoria Sfiantului Munte si este formata din 20 de tomuri, cu peste zece mii de pagini. Primele 17 tomuri trateaza pe larg istoria celor 20 de manastiri mari, incepand din secolul I pana la inceputul secolului XX. Tomul 18 trateaza despre icoanele facatoare de minuni din Muntele Athos, cu numeroase minuni ale Maicii Domnului, in 150 de capete. Tomul 19 contine planse cu "manastirile Sfiantului Munte", "Crinii Raiului", "Floarea Darului", "Sfintii Atonului" etc. Iar tomul 20 trateaza, in prima parte, istoria monahismului romanesc atonit din inceput pana in anul 1916, cu cele peste o suta de chilii locuite de romani in timpul sau si pretioase date statistice. Ultima parte a tomului 20 contine "Istoria Schitului Prodromul".

Cuviosul Irinarh isi incepe opera sa monumentala in anul 1898 si, dupa multe ostenele si grele ispite de la oameni si de la diavolul, precum singur spune, o termina la 6 septembrie, 1916. Prima pagina o incepe cu aceasta rugaciune: "Doamne, Dumnezeuul meu, ajuta-mi in aceasta lucrare, pentru ca sa se proslaveasca numele Tau cel sfiant in veci, amin. Ca cu darul Tau toate se ispravesc cu pace, Cel ce esti inceputul si sfarsitul, iar fara darul Tau, nimic nu se ispraveste".

Marturiseste schimonahul Irinarh ca in anul 1905, pe cand scria minunile Maicii Domnului si ale icoanelor ei din Muntele Athos, deodata a cazut din lucrarea vrajmasului o piatra mare in fereastra lui, i-a spart geamul si lampa si l-a lovit peste mana cu care scria. Dar el, cerand ajutorul Preacuratei Fecioare, a continuat sa scrie mai departe. Uneori nu avea cerneala si hartie, iar alteori, fratii din schit se suparau pe el si carteau ca nu iese la ascultare. Dar batranul pe toate le rabda si cu blandetea sa facea intotdeauna pace.

Lucrarea monografica a invatatului schimonah Irinarh are o valoare de unicat, atat din punct de vedere istoric si literar, cat mai ales duhovnicesc. Opera sa este cea mai bogata monografie istorica a monahismului atonit, ce s-a scris dupa anul 1850. Schimonahul Irinarh Sisman ramane primul istoriograf roman atonit si unul din cei mai buni pe care i-a dat vreodata Muntele Athos. Acest smerit nevoitor era totodata un mare rugator si un talentat caligraf si miniaturist, copiindu-si opera intr-o frumoasa caligrafie, cu alese chenare, ornamente si icoane in miniatura, lucrate de mana lui.

Ultimii ani ai vietii sale, Cuviosul schimonah Irinarh i-a petrecut numai in post, in rugaciune si in cugetarea celor dumnezeiesti. Apoi, simtindu-si aproape sfarsitul, a primit Preacuratele Taine si si-a dat sufletul cu pace in mainile lui Hristos.

Cuvînt.

D omne Dumnezeu! Mă ajută-mi în această lucrare pentru ca să se proslă-
 vească numele Tău cel sfânt în veci Amin. Că cu darul Tău: toate se is-
 prăvesc cu pace, care este începutul și sfârșitul; și fără darul Tău ni-
 mic nu se isprăvește. Iară eu prostul și nevrednicul voină a începe a scri-
 minunile sfintilor cuvîntii Atonitii ce au strălucit în Aton. Acum dar mă
 rog vouă bine, credincosilor ca se fiți într'ajutor cu rugăciunea celui confundat într' neștiință, și ca cel ce
 nu am deprindere întru lucrarea aceasta. Ca aceasta a o face celor Teologi întru înțelepciune este; și într'
 cuvînte potrivite și așezate la locul lor; căroră mintea lor este pururea deprinse. Fiind că socotelile ôme-
 nilor se deosebesc unele de altele precum și caracterile fetelor. Dintre acestea se întâmplă că același lucru
 nu este întocmai tuturor plăcut; că acestuia adică îi place; iar celui aluia nu îi place. Dintre acestea se în-
 tâmplă că de aceea de care tu te minunezi, celui alt' îi pricinuește ris, și aceasta adică mari nelesnire-
 pentru întărire împreună a glăsuiri cea dintre ômenii. Mare deosebire este, între înțelepciunea
 Dumnezeescilor scripturi, și între înțelepciunea cărților ômenilor. De vei citi cuvîntul cel pentru suflet,
 și cel pentru fapta bună, și cel pentru intriaga înțelepciune, și cuvîntele cele pentru dreptate ale lui Platon,
 toată învățătura cea pentru năravuri a lui Aristotel, stihurile cele avute ale lui Pitagora; cărțile cele învê-
 tate de năravuri ale lui Plutarh, și altele ca acestea cărți ale înțelepților lumii. Vezi cu adevărat, afla-
 re de înțelegere bogată, așezare acelor aflate cu bună rînduială, îndestulare de cuvînt cu dulceață, fru-
 musete de alcătuire cu meșteșug, apucări tari, dovediri puternice, și câte altele ritorica cea de ôbște a poporu-
 lui și filosofia lumii învățată. Inse întru cât citești acestea te minunezi și te îndulcești, și te pleci la dînsule;
 Apoi închizînd cîrtea rămîi gol de rodul cel duhovnicesc precum și mai înainte. Iară cînd vei citi
 cuvîntele cele ce se cuprind în cărțile Dumnezeescilor scripturi, atuncea prostimea cea Dumnezească care
 strălucește întrînsule, și adevărul lucrurilor cel curat, și înțelepciunea cea cerească care este întrînsule,
 și darul lui Dumnezeu și puterea, nu numai îndulcește simțirea cea trupească; ci ridică și dorința
 sufletului Tău, și nu numai plăcă mintea, ci bituiește și mîna ta. Drept aceia cetitori și ascultători cuvîntului
 lui Dumnezeu, rodesc unul 30, iară altul 100, după potrivă voinților lor cei bune, și aceasta se numește și talant.
 Dară mai pe larg din pilda Sf. Evanghelii dela Luca a Duminicii a 8 a. — Mult este nemignicia serăciei mele
 minții, și puțină iscvîntă. Inse cît va ajunge socoteala minții mele, nu voi pregeta a grăi! Pentru nu a-
 cerea, adică a nu lăuda după vrednicie, este osîndă; ci aceea, adică cea după putere a nu o grăi este osîndire. Pen-
 tru aceia de amîndouă avînd cu cuvîntul pre înțelegere, care nici o dată la una de acest-fel le-am uneluit, cu toată
 puterea mea îndemnîndu-mă pre sinemi, mi am dat: pre neascultarea cea osîndită stramoșască a Evei în minte-
 lîndu-ô. Inse îndemnat fiind am adunat de la hărbatii rîbitori de adevăr și cuvîntii sfintii Părintii Atonitii,
 după Psalmistul; rîvnităm de prietini cu Hristose, așa lăpîtușău osul meu de pelea amă. Fieți ție o prea rîbitoru-
 le de ostăneală lucrătorule al vieii a toată asemănarea, și se nu fii necredînd, pentru că trezîndute acolo,
 precum alăutaru; adică întru adîncul inimii sf. calist. Crîni Răzului, pag. 441, cap. 2, cu lesnire vei avea
 pre cea căutată: căci sufletul, despre Dumnezească îndrăgire, cu totul prins fiind, a se întorce înapoi nu
 poate, pentru că: Lipitu, său, zice: Dumnezeescul David, sufletul meu după tine. Alergînd împrejur și adunînd
 până la hărbînete povestiri duhovnicesci prea veselitoare și minunate, și adunînd ca dintr' un adînc din viacu-
 rile de demult, și de uitare culegîndule, rîvnind pre Albina cea rîbitoare de ostăneală care din multe flori adu-
 nă pe cele de folos la lucrarea mierii. Nu mintea mea scriind cuvîntul acesta pentru alii, ci ca din multe
 cărți cele mai alese spre învățătura mea adunîndu-le m-am silit cu ajutorul lui Dumnezeu a scrii acea-
 stă carte. Iară dacă aceasta în mințile altor cetitori de cărți ar intra și de ar fi plăcută cuiva, de acea